

МОЛОДИЙ КОМУНАР

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

Рік видання V
№ 121 (472)

Середа, 11 жовтня 1961 р.

Ціна 2 коп.

Молоді трудівники колгоспних ланів! Сьогодні наш передній край—поле кукурудзяне!

По 83 центнери зерна видає чудесниця на комсомольських гектарах в артілі імені Карла Маркса Хмельівського району.

Наслідуйте приклад молоді колгоспу імені Салавата Юлаєва Кіровоградського району: возіть качанисту і вночі!

КУКУРУДЗУ ВОЗИМО І ВНОЧІ

ЩЕДРО винагороджує королева полів працю невтомних кукурудзіводів артілі імені Салавата Юлаєва Кіровоградського району. По 55 центнерів зерна видає кожний гектар.

Але народна мудрість говорить: «Хвалися хлібом у коморі, а не в полі». Тож і докладають всіх сил кукурудзіводи, щоб жоден качан не лишився в стелу. Тільки спадуть на землю вечірні сутінки, неспокійна сільська комсомолія йде до автомашин. Шночі відправляють юнаки й дівчата по 550—600 центнерів кукурудзи в державні засіки. На їх рахунок вже є понад 8.100 центнерів перевезеної кукурудзи.

Застрійниками і активними учасниками цього почину виступають Катерина Кобець, Надія Шелест, Марія Постолатій, Жанна Дремлюга, Галина Ковальова, Віра Гладир, комбайнер Микола Солонченко та інші.

Велика заслуга наших комсомольців у тому, що колгосп через день—два завершує збирання кукурудзи та збирання цукрових буряків. XXII з'їзду партії наші юнаки і дівчата рапортуватимуть про повне виконання взятого зобов'язання.

В. БОНДАРЕНКО,

секретар колгоспної комсомольської організації, наш позаштатний кореспондент.

За турботи—щедрa відплата

У ПОХІД за велику кукурудзу на комсомольських гектарах колгоспу імені Карла Маркса навесні вирушили дві механізовані ланки, очолювані Геннадієм Івановим і Миколою Нетребю. Молоді кукурудзіводи вирішили на площі 400 гектарів виростити по 50 центнерів кукурудзи.

Добре потрудилися юнаки й дівчата, щоб додержати свого слова. Протягом вегетаційного періоду вони тричі спушували міжряддя в обох напрямках, підживили рослини сумішшю мінеральних добрив.

Хорошим урожаєм порадувала качаниста комсомольців за їх турботи, за наполегливий труд. По 83 центнери кукурудзи з кожного гектара збирають члени механізованих ланок. До 15 жовтня весь урожай буде в засіках.

Н. ЮЖБАШ,

секретар комсомольської організації колгоспу імені Карла Маркса.

Хмельівський район.

Як обробили, так і вродило

СКРИПІЛИ на іскристому снігу сани, вщерть навантажені перегноєм. Один за одним шугали автомашини від току на поле. Вилами, лопатами люди вантажили добривами кузова машин, тракторні сани.

Всю зиму гуділи мотори тракторів і машин. На кожний гектар внесли по 16 тонн перегною-силшу. Наша бригада вивезла на майбутні кукурудзяні плантації 4700 тонн місцевих добрив.

Зобов'язання наші ланки взяли високі: по 53 центнери кукурудзи в зерні зібрати з кожного гектара. А це справа не така вже й легка. Мало що дасть удобрення, якщо погано, а тим більше пізно посіяти. Потрібні досвідчені трактористи, сільники, щоб квадрати точні вийшли.

Отож і подбали про це завчасно. Якщо, скажімо, у ланці Ніни Бондаренко сіяли кукурудзу тракторист

Микола Майсузенко і сільник Борис Кривченко, а в ланці Валі Бондаренко — Василь Андрійченко, то вони ж і обробляли ці посіви, а тепер збирають врожай.

І ось — останній бій. Гудуть збиральні агрегати від світланку до смеркання. На комбайнах «ККХ-3» — Іван Ботнар і Яків Кривченко. Як тільки мине день, так і приплюсують комбайнери до свого рахунку по 5—8 гектарів.

Та справа не тільки в гектарах, а в тім, що збирають на них. Комбайнери ведуть гончий облік врожаю. А він ніяк не осіні прямо-таки чудовий: по 72, а на окремих ділянках по 86 центнерів на гектарі добрих качанів.

Що ж, це хороший дарунок XXII з'їздові партії.

М. ГАЛУШКО,

обліковець тракторної бригади.

Колгосп імені Кірова Новоукраїнського району.

Неспокійні будні

Над полями

лине дуже піс-

ня моторів.

Скрізь, де не глянь, — на

оранці зябу і на збиранні бур-

ряків та кукурудзи трудить-

ся неспокійна комсомолія.

...Ось краєм зеленого роз-

ливу йде агрегат наймолод-

ших в артілі та, мабуть, і

в районі, механізаторів —

комбайнера Бориса Зозулі

і тракториста Олександра

Ковальчука. За агрегатом

рівними рядами лягають ку-

пи коренів.

А поруч одна з наймо-

лодших ланкових — Люба

Яковенко з своїми подруга-

ми вантажать буряки на

автомашину комсомольця

Віктора Теплицького. Лише

торік Люба закінчила деся-

тирчку і вже очолила лан-

ку. Її зобов'язання — 280

центнерів коренів з гектара.

Та, видно по всьому, буде

більше.

Вдалині бованіє рілля.

Це під майбутні плантації

піднімає зяб тракторист-

комсомолец Валерій

Швець.

І так скрізь, на всіх ви-

робничих ділянках колгоспу

імені Леніна. Всі 73 комсо-

Трудові

мольці працюють на передовій лінії боротьби за врожай. Радити їм є чого: качаниста видає по 60 центнерів з кожного гектара. В цьому велика заслуга ланкових Тамілі Никифорчук, Люби Яковенко, Галини Косячук, механізаторів Михайла Настасієвського, Анатолія Гулька, Віталія Баланди.

Хороші неспокійні трудові будні у дорожинських комсомольців.

І. КОТОВСЬКИЙ,

голова виконкому Березово - Балківської сільської Ради депутатів трудящих.

с. Дорожинка Вільшанського району.

Штаб повинен стати бойовим

НА СТОЛІ в секретаря Маловисківського райкому комсомолу лежить товста папка з актами на визначення біологічної врожайності комсомольських гектарів кукурудзи. З актив видно, що комсомольці добре потрудилися на вирощуванні качанистої, досягли хороших результатів. Залишилося тільки закріпити досягнуті успіхи: зібрати й зберегти вирощений врожай.

При райкомі комсомолу створено районний комсомольський штаб по охороні

врожаю на чолі з секретарем райкому Л. Ключко. Деяку роботу штаб провів, і є результати. Та чи скрізь все гаразд?

Ідемо полями колгоспу імені 10-річчя Жовтня. Але ніде не виявлено ні комсомольських, ні піонерських дозорів. Може, хоч вночі охороняється кукурудза? Знов-таки об'їхали в нічну пору всі плантації і токи з кукурудзою, та тільки на одному тоці вдалося знайти сторожа-дідуся, який солодко спав. Ось як охороняється врожай! Виникає запитання: чи є у колгоспі комсомольці? Так, є, і немало — 56 чоловік. Та справа в тому, що секретар комсомольської організації Микола Нестеренко втратив почуття відповідальності за долю врожаю, проявляє повну байдужість до виконання рішень райкому комсомолу.

Комсомольський штаб Маловисківського району повинен активізувати свою роботу і вести її наступально, по-бойовому. А справ у нього — непочатий край.

О. КОНОНЕНКО,
інструктор обкому ЛКСМУ.

Славними трудовими ділами зустрічає XXII з'їзд КПРС молодий механізатор колгоспу імені Чкалова Голіванівського району Віктор Дудник. На збиранні цукрових буряків агрегатом «СКЕМ-3» він підкопує за день по 5 гектарів.

Довести сезонний виробіток агрегату до 120 гектарів — таке його зобов'язання на честь з'їзду партії.

На знімку: Віктор ДУДНИК.

Фото Г. ВЕРУШКІНА.

Збирання кукурудзи—наш ударний фронт

На засіданні обласного комсомольського штабу

9 жовтня в обкомі ЛКСМУ відбулося засідання обласного комсомольського штабу по організації збирання і збереження врожаю кукурудзи.

Штаб заслухав повідомлення секретаря обкому комсомолу Т. Ткаченка про хід збирання кукурудзи на комсомольських гектарах. На засіданні відмічалося, що комсомольці і молодь Компаніївського, Гайворонського районів успішно завершили збирання кукурудзи на комсомольських гектарах. Наближаються до завершення цієї роботи молоді кукурудзіводи Бобринського, Олександрівського, Олександрійського районів. Разом з тим штаб визнав, що комсомольські організації Добровеличківського, Новоархангельського, Рівнянського, Хмельівського районів вкрай незадовільно організували молодь на збирання кукурудзи.

Молоді кукурудзіводи виростили небувалий урожай. Головна їх турбота сьогодні — зібрати кукурудзу без втрат, все підрахувати, визначити свої зобов'язання і площі під кукурудзу на 1962 рік, внести добрива і зорати глибокий зяб.

Комсомольські працівники і активісти! Ваше завдання провести у кожному колгоспі і радгоспі вечори трудової слави молодих кукурудзіводів і механізаторів, в кожному районі — зльоти молодих передовиків-кукурудзіводів. Потурбуйтеся про те, щоб кожна молодіжна ланка була відзначена похвальним листом, Почесною грамотою, своєчасно одержала нараховану їй додаткову оплату за вирощений урожай.

Вісті з ферм

З ХОРОШИМИ планами розпочинала нішній рік Ніна Солавінова, свинарка з радгоспу «Білошівник» Олександрійського району. Вступивши в зматання з Леонієм Лукашевським та Серафимом Таборовим, дівчина зобов'язалася відгодувати і здати державі 1000 голів свиней загальною вагою 850 центнерів.

Минуло вже дев'ять місяців. За цей час комсомолка зняла з відгодівлі 608 голів свиней загальною вагою 558 центнерів. Тепер вона доглядає ще 587 голів, 200 з яких незабаром будуть зняті з відгодівлі.

Л. БОГДАНОВА.

З ВЕЛИКИМ інтересом вивчаючи проект Програми КПРС, як і інші молоді трудівники, часто замислює над тим, який же буде мій вклад у розв'язання величезних, всенародних справ. Тому стараюся працювати якомога краще.

Робота моя не така вже й складна, але вимагає старання, вміння і любові до справи. Не нагодують корів часно, не доглянеш їх як слід — багатьох кілограмів молока не добереш.

У моїй групі 15 корів. На кожну з них вже маю близько 2,5 тисячі кілограмів молока. Особливо задоволений я «Леніною», від якої щодня надую по 20—25 кілограмів. Непогана продуктивність й інших тварин. Так що своє зобов'язання — довести річний надій від кожної корови до 3 тисяч кілограмів — обов'язково виконаю.

В. КИРИЛОВ,

дояр колгоспу імені Дмитрова Компаніївського району.

СВІТЛАНА Коренюк і Марія Влодович вирощують молодняк великої рогатої худоби в радгоспі імені Розі Люксембург Бобринського району. Суворо дотримуючись зоотехнічних вимог та раціону годівлі, дівчата добились непоганих успіхів. Середньодобовий приріст живої ваги кожного з 150 телят становить близько по 750 грамів.

За свою працю дівчата одержують хорошу оплату. Їх місячний зарібок перевищує 100 карбованців.

І. ГОРОВИЙ.

До 9-ї вузлової комсомольської конференції молоді залізничники Зна-м'янки підійшли із значни-ми досягненнями: 3008 вели-кокавових поїздів, проведе-них комсомольцями, 65219 вагонів, вставлених в ком-сомольський ешелон семи-річки, 794 тонни зекономле-ного палива.

Але це не послужило при-водом для заспокоєння. У звітній доповіді секретар вузлового комітету комсо-молу Анатолій Бачин мен-ше за все зупинявся на до-сягнутому, а докладно і відверто говорив про упу-щення в роботі комітету. Гостра критика на його ад-ресу лунала і з вуст висту-паючих на конференції деле-гатів. В тій чи іншій формі підкріплювана різними при-кладами і фактами, крізь кожен виступ проходила думка, що роль вузлового комітету комсомолу у вихо-ванні молодих залізнични-ків залишає бажати кращо-го.

Комітет комсомолу ще не зумів стати справжнім ви-хователем тих високих мо-ральных рис молоді, вимоги яких пред'являє наш час.

Насторожують, наприк-лад, такі слова у виступі комсомольця станції Зна-м'янка т. Корецького: «Наша первинна організація працює непогано. Товариші, працюючи на робочих міс-цях, виконують свої обов'яз-ки». Звідки таке примітив-не судження про комсо-мольські справи? Адже ви-конувати свої безпосередні обов'язки може і справний у службі ханжа. А комсо-мол — це дерзання, горін-ня, нестримний порив впе-ред.

Хіба ж назовеш «непога-ною» роботу цієї організації, коли тут фактично роз-валено роботу народної дружини, давно вже склав свої повноваження комсо-мольський пост по боротьбі

з простоями вагонів? Хіба це нормальне явище, коли з 80 комсомольців, які пра-цюють на станції, лише двоє навчаються у вузах?

До речі, навчання моло-ді — взагалі слабка ділян-ка в роботі вузлового комі-тету комсомолу. Середньої освіти ще не мають біля 100 молодих залізничників. Се-ред них є й такі, в кого не-закінчена семирічна освіта, як, приміром, у Бориса Ко-вальчука — слюсаря вагон-ного депо. На совісті чле-нів комітету лежать подіб-ні прогалини.

Не набагато краще і з організацією дозволяла мо-лоді. Майже у кожній пер-винній організації є свій червоний куточок, є клуб залізничників, 4 духових і 4 струнних оркестри в роз-порядженні комсомольців, а головне — це невичерпний запас веселощів, дотепних і хороших видумок, на які багата молодь. То ж чому все-таки скучно і нецікаво проходять вечори відпочин-ку? Через те, що організо-вують їх частіше за все не комсомольці, а профспі-лкові комітети. Чи не тому

для деякої частини молоді коло культурних потреб звузилося до розмірів тан-цювального майданчика. В цьому середовищі нерідко виникають п'яні дебоші, хуліганські бешкети. Та на превеликий сором комсо-мольців, немає міцної руки дружинника з червоною по-в'язкою, яка б зупинила хулі-ганів. Про діяльність, вір-ніше про бездіяльність на-родної дружини говорив майже кожен виступаючий. Для дружинників досить роботи не лише у міських клубах, парках, на вокзалі, але й на лініях путі. Вузол займає останнє місце на Одеській дорозі щодо збере-ження вантажів. Під час сгоянки составів нерідко бувають дрібні крадіжки.

Отож дуже слухними є пропозиції тт. Слівіна, Тар-говицького, Шварца та ін-ших делегатів про те, щоб від кожної первинної ком-сомольської організації ви-діляти принаймні по троє дружинників.

Майже семисотціному комсомольському загоніві вузла під силу очистити місто від кількох «люд-ців», які каламутять воду, перевиховати тих, хто ще тільки ступає на сумнівну стежку. Але через те, що комсомол не зайнявся вихо-ванням по-справжньому, від-бувається зворотне явище: під поганим впливом потра-пляють навіть окремі комсо-мольці. В минулому відомі передовик виробництва комсомалець Кіщенко засуд-жений за хуліганство. Зчи-нив дебош на станції ком-сомалець А. Кріпак, ганеб-ний вчинок, крадіжку ван-тажу, допустив В. Ка-сато, нині виключений з ря-дів комсомолу.

Велику тривогу повинні

викликати у новообраного комітету ці прикри факти. Неспроста про них зайшла мова на конференції.

Лозунг комсомольців ва-гонного депо — кожному стати дружинником — неох-хідно поширити по всьому вузлу. Жодного випадку хуліганських і аморальных вчинків не повинно бути на підприємстві, яке бореться за звання комуністичного.

Товариші, що виступили в обговоренні звіту А. Ба-чина, цілком заслужено до-рікали комітет за недостат-ком ініціативності. Великі прогалини, допущені у ви-ховній роботі та й на інших ділянках, в значній мірі пояснюються тим, що секре-тар працював самотужки, майже не підключаючи чле-нів комітету, великий актив комсомольців. Через те й наслідків не зовсім відрадні.

Добре, що на конференції не було бахвальства окре-мими успіхами, що йшла схвильована розмова про дуже суттєві недоліки. Та найважливіше попереду — після самокритичних ви-знань слід енергійно взяти-ся за роботу.

Щоб історичні документи ЗНАВ КОЖЕН

ПРОЕКТ Програми рід-ної партії дає всебіч-ну характеристику кому-нізму, показує, якими бу-дуть продуктивні сили, су-спільні відносини, якою бу-де людина світлого майбу-тнього. Глибоке вивчення юнаками і дівчатами Кому-ністичного маніфесту нашої епохи збагачує їх духовно, робить свідомими борцями за комунізм. Велике зна-чення має і ознайомлення трудящих з проектом Стату-ту КПРС, який буде прийнятий на XXII з'їзді партії.

В більшості культурно-освітніх закладів району приділяється серйозна ува-га вивченню цих двох важ-ливих документів.

В Захитянському сіль-ському клубі, яким завідує т. Гаман, виготовлено бага-то наочної агітації, присвя-ченої XXII з'їздові КПРС, моральному кодексу будів-ника комунізму. У спеці-ально відведених кімнаті передового досвіду відвіду-вачі можуть ознайомитись з газетними вирізками, зі-браними в окремій папці. Т. Гаман разом з активіс-

тами колгоспу, членами сільської групи лекторів Товариства для поширення політичних і наукових знань організував на твориниць-ких фермах, в бригадах чи-тання лекцій про проект Програми і Статуту КПРС, про досягнення радянської науки і техніки.

Читання лекцій добре ор-ганізує і завідуючий Тиш-ківським сільським клубом т. Пашолок. До програми виступів агікультурбригади клубу включені пісні і вір-шовані твори про партію, про світле прийдешнє лю-дства — комунізм. Активі-сти клубу добре підготували і провели тематичний ве-чір, присвячений депутату Верховної Ради УРСР, трактористці місцевого кол-госпу О. Сугак. На цьому вечорі трудової слави зай-шла розмова про мораль-не обличчя будівників май-бутнього, про любов до праці.

«Лине по країні слава про Чича Ярослава» — такий тематичний вечір провели гуртківці Оситнів-ського сільського клубу.

Значного поширення на-були у нас вечори запитань і відповідей. В районному Будинку культури, напри-клад, відбувся такий вечір на тему «Програма КПРС — програма будівництва кому-нізму». Крім того, органі-зовано читання спеціаль-ного циклу лекцій по проєк-тах Програми і Статуту партії.

Б. ТАРАСЕНКО,
директор Новомиро-родського районного Будинку культури.

тались і слова О. Гіталова про те, що у них в бригаді одержано по 380 центнерів зеленої маси з гектара, а на площі 410 гектарів буде більше як по 75 центнерів кукурудзи в зерні з гекта-ра.

— А тепер розкрийте га-зети з матеріалами з'їзду, — звернулася т. Бабенко до слухачів, коли закінчила свою розповідь.

Вона вказала, на які са-ме моменти звернути особ-ливу увагу, що виписати в зошити при конспектуванні доповідей і виступів. До речі, комсомольська органі-зація потурбувалась про те, щоб у кожного слухача були республіканські газе-ти, які виїшли у дні роботи з'їзду.

Цікаво пройшло перше заняття. Досвідчений педа-гог т. Бабенко зуміла заці-кавити слухачів, і вони не помітили, як і час промай-нув. На закінчення вона ґрунтовно відповіла на за-питання присутніх, нагада-ла день наступного заняття.

Н. ДОШЕНКО,
секретар комсомоль-ської організації «Ательє індіпошиву» облторгвідлупу.
м. Кіровоград.

ГЛИБОКА ОВІЗНАНІСТЬ

НА Кіровоградському аґ-регатному заводі в пер-ший день занять слухачі політосвітніх гуртків заповни-ли червоні куточки в цехах, клуб і бібліотеку. До на-вчання організовано при-ступили всі одинадцять гуртків. Побуваймо в одно-му з них, який створено в другому цеху.

Уважно слухають молоді робітники розповідь про-паґандиста токаря І. С. Ка-чанова. Він говорить про виробничі показники заво-ду, стисло переказує, про що йшла мова у виступах делегатів Кіровоградщини на XXII з'їзді Компартії України. Слухачам все ці-каво.

— У кого є які запитан-ня? — звертається т. Кача-нов до всіх.

Цікавляться, головним чином, як буде здійснювати-ся Програма партії. Сверд-лувальницю Світлану Же-суд хвилює, наприклад, пи-тання, чи довго ще будуть серед нас дармоїди, як їх потрібно перевиховувати. Наладчик-комсомалець Да-вид Коган розпитує про різ-ницю між особистістю і при-ватною власністю. Іван Сергійович на всі запитання дає детальні відповіді. Від-чувається, що він добре до них підготувався.

О. ЛАДАН,
наш позаштатний кореспондент.

Незавидна спадщина

ЗБОРИ закінчилися. Об-рано новий комітет. Здавалося б, на цьому мож-на поставити крапку — все ліби вирішено.

З чого ж повинен почи-нати свою роботу новообран-ний комітет? Пригадуємо до-подробіть збори, а відпо-вісти на це питання так і не-може.

За трибуною — секретар комсомольської організації районного відділення «Сіль-госптехніки» В. Гончаренко. Монотонно звучить в залі його голос. Мов горохом об-стіпу, юнак сипле цифрами, фактами. І ніякого тобі ана-лізу.

Секретар повідомляє, що за рік прийнято до лав ВЛКСМ два чоловіки. І зовсім не ясно: добре це чи погано, мало чи багато, як працював комітет комсо-молу по зміцненню організації, чи ж є база росту її?

І так побудована вся до-повідь. Зовсім не охаракте-ризовано роботу комітету комсомолу. Стало відомо ли-ше, що протягом року члени його сім разів збирались на засідання, десять разів про-водили збори. І ні слова про те, які питання вирішували-сь на них. В. Гончаренко не спромігся навіть проаналізувати виконання комсо-мольських зобов'язань.

Зате наприкінці досить повчальним тоном проголо-сив:

— В роботі комсомоль-ської організації є цілий ряд недоліків. Тому новообра-ному комітету потрібно в

корені перебудувати свою роботу, щоб викриті (?) не-доліки більше не повторю-вались.

Сім—десять хвилин, і Володимир вже «відзвіту-вав». Загальні, скупі і не-конкретні, нікого і ні до чо-го не зобов'язуючі слова не викликали ні в кого з при-сутніх бажання виступити. Довго довелось чекати, по-ки слово взяла Галина До-рошенко.

— Що ж, доповідь повер-хова, а тому й не дивно, що ніхто не хоче виступати, — сказала вона. — А говорити є про що. Ось, наприклад, ми брались спорудити три спортмайданчики, побуду-вати стрілецький тир, організувати гуртки художньої самодіяльності. Де ж це все? Тільки на словах.

В первинній комсомоль-ській організації районного відділення «Сільгосптехні-ки» мені доводилося і рані-ше бувати. Я знав, що в цьому колективі трудиться чимало хороших, ініціатив-них людей. Сподівався, що про них сьогодні говорити-муть, і вони самі виступи-лять. Та сподівання не справдилися. Є тут комсо-мольсько-молодіжна брнґа-да, яка носить ім'я комуніс-тичної. Над чим же її чле-ни зараз трудяться, які справи їх непокоять, як вони виконують зобов'язання, — про все це жодного сло-ва не було сказано на збо-рах.

В березні цього року тут був створений комсомоль-ський штаб по контролю за допомогою молодих спеці-алістів колгоспним механіза-торам по ремонту техніки,

До складу його увійшли ін-женери Федір Миргород-ський, Станіслав Діскален-ко та інші. Але до цього часу про діяльність штабу так ніхто нічого й не знає. «Люди здружуються не тільки в праці, а й під час відпочинку», — говорила в своєму виступі Галина До-рошенко. І це дійсно так. Та про хорший відпочинок молоді лише мріє. Жодно-го вечора тут не було про-ведено. Нікому, бачте, організувати.

— Комітету комсомолу бракувало справжньої іні-ціативи, — говорить Ми-хайло Ярецький. — Якщо й організовувались інколи не-дільники, то це робилось зу-сильями партійної організації.

Збори не затягнулись. Не встигли й оглянутись, як Галина Майоренко зачитала проєкт рішення, де в одному з пунктів говориться: «Зо-бов'язати всіх комсомоль-ців обов'язково сплатити членські внески до 1 жов-тня нинішнього року». Що ж, і дивуватися не слід. Дій-шло до того, що деякі ком-сомольці не сплячують внес-

В Олександрівській район-ній дитячій бібліотеці від-крилась виставка нових книг для дітей та юнацтва. Особ-ливо багато тут експонуєть-ся твори для піонерів. Пра-цівники бібліотеки завжди дають коротку характе-ристику тій чи іншій книзі, яка цікавить юного відвідувача.

На знімку: бібліотекар Галина Маркіана БОРІД-ЧЕНКО знайомить піонерів з новою літературою.

Фото В. ЧАВКИ.

„Наш сільський інститут“

Світлана Марченко, ще зовсім молода вчителька, помітно хвилюється. В одинадцятим класі, в якому вона веде урок хімії, майже всі учні старші віком за неї, з більшим життєвим досвідом. Вчителька раз по раз звертає свій погляд на електрика Михайла Матюшенка, доярку Марію Попельницьку, свинарку Анастасію Кравець. І переконаніше, що всі уважно слухають її розповідь, заспокоюється і впевнено продовжує урок.

...Шістдесят п'ять юнаків, дівчат, молодих чоловіків і жінок оволодівають знаннями в Березовобалківській школі сільської молоді. Вчителі тт. Марченко, Клименко, Ступаченко, Ковальчук та інші стараються якнайкраще, найповніше подати матеріал, бо знають, що їхні учні не завжди мають змогу вдень готуватися до

занять. Адже всі вони — кращі виробничники, самовіддано працюють на своєму посту.

Вечірники справді одержують глибокі знання. Про це свідчить той факт, що з двадцяти минулорічних випускників дев'ять поступили у вищі та середні спеціальні учбові заклади. Колишній свинар колгоспу імені Леніна комсомолець Григорій Красота тепер студент Кіровоградського педінституту, колгоспник Микола Плахотнюк навчається в Кіровоградській музичній школі, ланкова Таміла Тіліжняк — у сільськогосподарському технікумі.

«Наш сільський інститут», — говорять учні про свою вечірню школу. І ці слова завжди вимовляють з особливою гордістю.

К. ІВАНОВ.

Вільшанський район.

НАРОДИЛОСЬ ХОРОШЕ РІШЕННЯ

НИНІШНЬОЇ осені на Кіровоградському олійно-жиркомбінаті відкрилося два змішних дев'ятих класи. В цьому невеличкому підприємстві, яке проявили справжній державний підхід до організації навчання робітничої молоді без відриву від виробництва. Кілька разів директор комбінату т. Гризлов виступав перед робітниками, з якими просто, по-дружньому розмовляв про їхнє навчання, про те, що зараз аж ніяк не можна обходитися на виробництві без знань.

Часто на цю ж тему вели бесіди головний інженер т. Дзюбинський, змішні інженери тт. Парфенова, Хотлінівська. Не стояли осторонь партійна, комсомольська та профспілкова організації.

Відчуваючи турботу керівників підприємства, молоді робітники почали подавати заявки до дирекції школи робітничої молоді № 8 з проханням зарахувати їх у дев'ятий, змішний клас. Одними з перших серед них були члени бригади комуністичної праці А. Кон-

дратенко, М. Ляпін, Р. Русіна, В. Голіба, В. Кирпа. Зараз колектив олійно-жиркомбінату бореться за підвищення права називатися підприємством комуністичної праці. Серед пунктів зобов'язання є також пункт про те, щоб усі молоді робітники і робітничі в найближчі 2—3 роки одержали середню освіту.

Звичайно, прийняти хороше рішення, відкрити змішні класи на підприємстві — це тільки одна сторона справи. Необхідно почате довести до кінця, ні в якому разі не допустити відсіву учнів, позаного відвідування уроків. Для цього, насамперед, слід подбати, щоб учні змішного класу мали свою постійну, добре відремонтовану кімнату, а в заводській бібліотеці могли користуватися необхідними підручниками. І, цілком зрозуміло, основне завдання від самих учнів, від їх незгасного бажання поповнювати свої знання, йти в ногу з часом.

З. АДАС,
вчитель Кіровоградської школи робітничої молоді № 8.

Нарада в ЦК ВЛКСМ у питаннях роботи серед студентів

МОСКВА, 7 жовтня. (ТАРС). Три дні в Центральному Комітеті ВЛКСМ проходив семінар-нарада в питаннях роботи серед студентської молоді. В ньому брали участь перші секретарі міськомів, завідувачі і заступники завідувачів відділами ЦК ВЛКСМ союзних республік, крайкомів, обкомів комсомолу.

Нараду відкрила секретар ЦК ВЛКСМ М. І. Журавльова. З промовою виступив перший заступник міністра вищої і середньої спеціальної освіти СРСР М. О. Прокоф'єв.

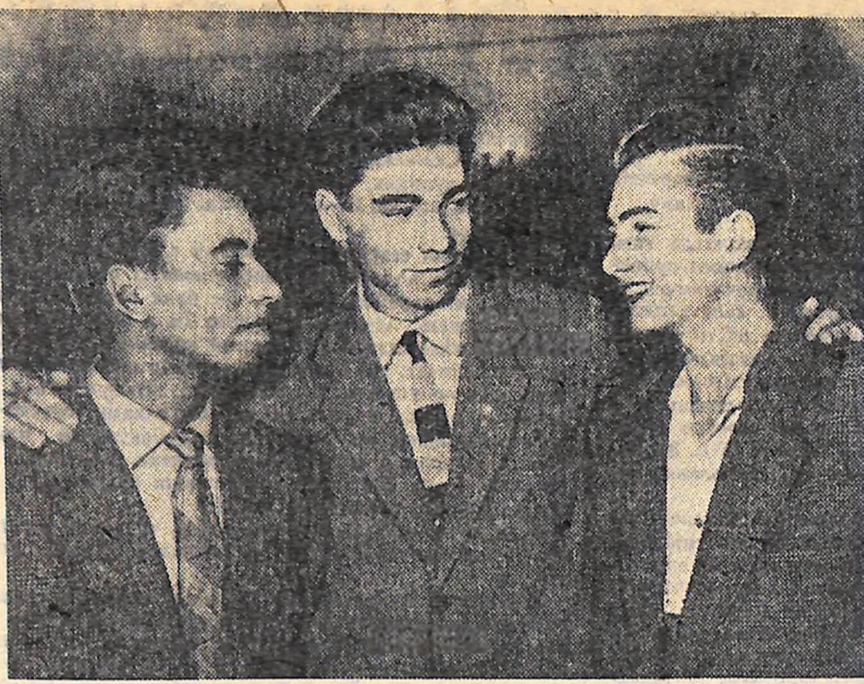
Досвідом підготовки до прийому у вищі учбові заклади працюючої молоді поділились представники Башкирського і Саратовського обкомів ВЛКСМ. Про роботу комсомольських організацій з студентами вечірніх і заочних відділів вищих і середніх спеціальних учбових закладів говорили представники Ленінградського обкому і Свердловського міського комсомолу. Мова йшла і про завдання комсомольських організацій вузів в поліпшенні теоретичної підготовки

майбутніх спеціалістів, участь у проведенні виробничого навчання, практику студентів. Тут обговорювався досвід московських вузів — МВТУ імені Баумана, енергетичного інституту, сільськогосподарської Академії імені Тімірязєва, педагогічного інституту імені Леніна.

Було заслухано також виступи, присвячені досвідові комсомолу в формуванні наукового марксистсько-ленінського світогляду студентів, моральному кодексові будівника комунізму — основі морального виховання студентської молоді, розвитку громадських начал і оволодінню студентами громадськими професіями та іншими.

Розмову про проект Програми Комуністичної партії Радянського Союзу з учасниками наради провів кандидат у члени Президії ЦК КПРС, директор Інституту марксизму-ленінізму при ЦК КПРС П. М. Поспелов.

З промовою на нараді виступив перший секретар ЦК ВЛКСМ С. П. Павлов. (ТАРС).

ГОСТІ
ЧЕРВОНОЗОРІВЦІВ

У СУБОТУ червонозорівці приймали в себе дорогих гостей — молодих посланців героїчної Куби, які навчаються у Бобринецькому училищі механізації сільського господарства. Вони ознайомили кубинських друзів з роботою свого підприємства.

Увечері молоді кубинці були запрошені у Палац культури заводу.

Після короткої урочистої частини, присвяченої радянсько-кубинській дружбі, відбувся концерт.

На знімку (зліва направо): Вальдарес ХУАН, ударник комуністичної праці заводу «Червона зірка» Петро ПАСТІЧНИК, Діосдадо ФЕРНАНДЕ.

Фото В. КОВПАКА.

Не дамо проходу хуліганам

ВЗЯТИСЯ за перо нас спонукав трагічний випадок, який приголомшив багатьох жителів міста будівників Кременчуцького гідровузла. Темної червневої ночі перестало битися серце комсомольця Валерія Шкоди. Він передчасно пішов із життя, ставши жертвою зухвалої нападу хуліганів.

...Напрочуд прекрасні вечори у цьому місті, що розкинуло свої струнки квартали на березі моря. Духмяний запах квітів, безгавний плескіт могутнього прибою, густе сузір'я електричних вогнів на вулицях — в таку пору не всидиш вдома. Цілими сім'ями будівники висипають на набережну, щоб подихати свіжим морським повітрям, пройтися по алеях соснового лісопарку. Багато молоді заповнює танцювальний майданчик. Саме тут і вирішив провести сьогодні вечір Валерій.

Гуляння було в розпалі. Юнак стояв осторонь зі своєю знайомою, коли серед танцюючих з'явилися двоє сп'янілих суб'єктів з розхристаними комірцями. Випишучи вензели, вони поводити себе знахабіло. Один з них штовхнув свого горіланого «друга» на Валерія. Комсомолець, природно, не міг стерпіти такої нічим не заслуженої образи. Попросив прощення у дівчини, і відійшов убік, щоб вгамувати хуліганів.

На зауваження Валерія один з них — Соусников, плутано пробельмотів:

— Хочеш битися? Ходім. Один на один... Тільки-но відійшли, як блиснув ніж. Валерій схопився за правий бік, немов підкошений, впав на землю. Стікаючи кров'ю, зібрав останні сили, підвівся, дошкитльгав до танцювальних майданчиків і непритомний повалився біля його сходиці.

Валерія доставили в лікарню, та було вже пізно...

Безглузда смерть юнака. За своє коротке життя він встиг небагато зробити — чесно служив у Радянській Армії, був групкомсоргом роти, хорошим спортсменом-трейторозрядником. Після демобілізації за велінням серія пішов працювати на ударні комсомольську будову. А скільки ще корисних для Вітчизни і для себе справ міг би звершити цей, сповнений сили і енергії юнак? Перед ним лежав широкий шлях гідробудівника — підкорювача могутніх рік.

Хто ж вони, ці підлі відщепенці? Соусникову — 22 роки, на рік молодший за нього Мазуркевич. Та обидва вже двічі притягалися до кримінальної відповідальності. А коли звільнювалися, знову бралися за своє — ледарували, пиячили, вершили нові злочини.

Напрошується запитання: невже розгнужаної поведінки обох гульвіс не помічали раніше комсомольці будови, дружинники? Бачили, але проходили мимо, терпимо ставилися до їх поведінки. Не на висоті виявився і комітет комсомолу Кременчуггесбуду, який принагідно займається роботою дружини, панькається з хуліганам.

Скажемо прямо: мало зарадили члени комітету безутішному горю матері і її чотирнадцятирічній дочці Тані тим, що перед слуханням справи надіслали до обласного суду гнівного листа з проханням суворо покарати вбивцю. Комсомольським вожакам пора збагнути, що вони несуть моральну відповідальність за трагічний випадок на танцювальному майданчику. Треба вже не на словах, а на ділі приборкати хуліганів, щоб подібна трагедія у місті гідробудівників ніколи більше не повторилась. Ось над чим слід серйозно замислитися як членам комітету, так і всім комсомольцям будови.

Всякіло похваляло заслугу благородний, гідний нашого часу вчинок арматурників бригади, в якій працював Валерій. Вони вирішили й надалі вважати загиблого членом своєї бригади і, поки існує колектив, за нього виконувати виробничі норми, а заробіток передавати хворій матері — Марії Михайлівні Марилівій.

В середині вересня кримінальну справу обох злочинців розглядала вільна сесія обласного суду. За вчинене вбивство Соусникова засуджено до найвищої міри покарання — розстрілу. Мазуркевич дістав п'ять років позбавлення волі з утриманням у виправно-трудовах колоніях з суворим режимом.

ПРИЗНОЮ пересторогою є цей вирок тим розбещеним юнакам, у яких хуліганські замашки стали нормою поведінки. Це вони в громадських місцях настирливо шукають найменшого приводу, щоб пустити в хід кулаки, а то й ніж. І хоч таких негідників у нас одиниці, розпізнати їх неважко. Пройдіться ввечері хоч би по центральних вулицях Кіровограда. Ви, напевне, правда, все рідше і рідше, зустрінете піжонистих марнотратників життя. Ввесь вираз їх обличчя з якоюсь удаваністю ніби підкреслює, що вони вже багато пізнали, ні в що не вірять і все їм — «море по коліна». Вони ліниво розмовляють на якомусь жаргоні, вигуку-

ють цинічні зауваження на адресу прохожих, особливо жінок і дівчат. Деякі з них, наскрібши в кишенях виканючені у батьків гроші, беруть «півлітра на троох», потім ще і... починають «розважатися» — лихословлять, чіпляються до прохожих, шукають найменший привід, щоб затіяти бійку.

Нічого гріха таїти, є ще у нас не в міру «чуйні» вожаки молоді. Не розібравшись у всій складності ситуації, вони готові благи судові органи, щоб віддали на поруки злісного бешкетника, дебошира.

Багато хто з жителів обласного центру пам'ятає недавній розбійницький напад двох знахабілих розбишак — Анатолія Рибченка і Віталія Кульбашина — на жіночий гуртожиток швейної фабрики. Ввечері і серпня ці сп'янілі гультяї буквально блокували вхід будинку по вулиці Башкирській, де проживають робітничі швейної фабрики. Безпринципно приставали до дівчат, вилазили на підвіконня, лаялися, ні за що побили електрика фабрики Анатолія Видмиша і, нарешті, у дикунської ненависті висадили шибки вхідних дверей і трьох вікон.

А на суді? Обидва жалісливо посилаються на те, що, мовляв, хильнули зайвого і нічого не пам'ятають, що вони ще молоді і просять зважити на це, пом'якшити міру покарання.

Невже колективі заводу «Новатор», де А. Рибченко працював верстатником, не було відомо раніше, що 20-річний хлопчик котиться по нахилій площині? Навпевне, відомо, бо саме Анатолій незадовго до судимості був одним з організаторів колективного бенкетування в робочий час.

Та це не завадило керівникам заводу надіслати до суду прохання про передання А. Рибченка, навіть після вчиненого у гуртожитку виключного за своєю зухвалістю розбою, на поруки. Секретар комсомольської організації Марія Гершанова свою позицію про взяття злочинця на поруки на загальних зборах мотивувала тим, що члени комсомольської організації, бачте, за два роки роботи Анатолія на підприємстві «не проводили з ним бесід, щоб залучити до громадської роботи», і голосливо твердила, що комсомольська організація «зробить все, щоб Рибченко обрав правильний шлях». Кому потрібна така міщанська доброта?

ДЕЯКІ люди люблять констатувати, що хуліганізм, мовляв, розперізується, бо у нас надто м'які кримінальні закони. Ці твердження не мають під собою аж ніякого ґрунту. Справа в тому, що деякі не в міру розулені керівники підприємств неправильно зрозуміли зміст вказівок партії про широке залучення громадськості до боротьби зі злочинністю. Рекомендацію про те, що при визначенні міри покарання треба враховувати все, що зв'язано з особою підсудного, і передавати на поруки колективам тих людей, які вчинили незначні злочини, такі керівники сприйняли, як сворідну настанову про пом'якшення покарання всім без винятку злочинцям.

Хуліганство, його найменші прояви, куди легше при-сікти, своєчасно взяти людину, яка збочила, під невсипущий нагляд колективу. Та до цього саме і не доходять, як кажуть, руки громадських організацій окремих підприємств. Всі справи вони в крайньому разі обмежують обговоренням на зборах, а як далі поводити себе порушник, їх мало цікавить. Хіба колектив ливарного цеху сірого чавуну заводу «Червона зірка» не несе моральної відповідальності за те, що Віктор Васюткин опинився на лаві підсудних?

Навантажившись оковитою, цей 20-річний лобур в один з серпневих вечорів зчинив на центральній алеї парку серію бійок: напад на токаря інструментального цеху цього ж заводу Б. Цуканова, чинив опір міліції і зіпсував настрий багатьом відпочиваючим.

Вже до цього колектив цеху добре знав, що В. Васюткин зробив два прогули, в 1959 році притягався до відповідальності за дрібне хуліганство. Його поведінку обговорювали на засіданні завком профспілки, суворо попередили. Та на цьому, власне, все й скінчилося. Ніхто з товаришів, а тим більше членів завкому, потім не цікавився, чим займається В. Васюткин після роботи. Не хочеться вірити, що великий колектив ливарників так і не зміг підібрати «ключі» до юнака, який грешті-решт став закоренілим хуліганом і тепер відбував строк покарання. Адже В. Васюткин не народився

(Закінчення на 4-й стор.)

Не дамо проходу хуліганам

(Закінчення).

злочинцем — він став ним. Причому, на очах товаришів по роботі котився від дрібного до більшого злочину.

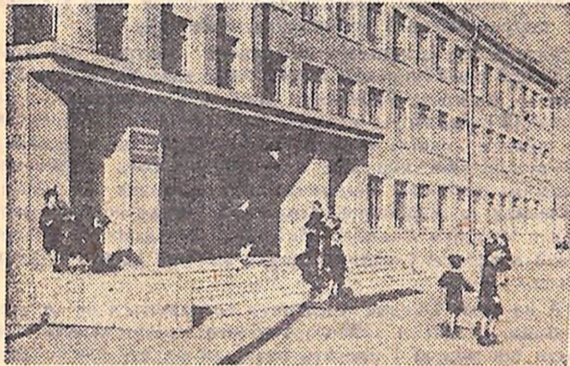
Немало різних правопорушень породжується тим, що дехто з нас керується обивательськими правилами: «Мене не чіпають, то чого ж я втручатимусь...», «Моя хата скраю»... Своєрідно відзначив своє двадцятиріччя Віктор Прошаченко. Закінчивши шість класів, залишив школу і почав самостійно... бездіяльничати. Безпробудно пиячив, методично і злісно хуліганив. Одного разу він, ледве переставляючи ноги, ввалився в аудиторію, де йшли заняття «вечірників» сьомого класу Кіровоградської школи робітничої молоді № 8. Зухвало ліг на парти і не піддавався ні на які вмовляння забратися геть.

Свої безглузді, знахабнілі походоеньки В. Прошаченко мотивував на суді «необдуманим вживанням горілки». Відбув рік ув'язнення і знову не покався. В одну з травневих ночей, хильнувши надмірну дозу спиртного, по-бандитськи навалився на Валентина Карауша, який йшов на роботу в третю зміну, ранив його ножем у праву ногу. Коли ж від автобусної зупинки Валентин втік додому, В. Прошаченко і його поплічник А. Мельников до трьох годин ночі стійко «тримали облогу» будинку Караушів, погрожуючи всім членам сім'ї лютою розпорою.

Всю цю «бatalію» чули сусіди. Але ні в кого з них не вистачило мужності вгамувати розбишак. Лише після того, як В. Прошаченко ще двічі з'явився п'яний на вулиці, побив пенсіонера М. Ф. Вариводу і комсомольця О. Широких, сусіди проявили «мужність» — доставили злочинця у відділення міліції. А хіба цього не можна було зробити ще у перший вечір?

Вся біда в тому, що окремі громадяни з олімпійським спокоєм проходять повз хуліганські вчинки, поблагливо ставлять до їх небезпечних оргій. А такий лібералізм якраз і призводить до трагічних вбивств.

Ще не повір рішучої боротьби з хуліганськими діями,

Завалля, робітниче селище гайворонських графтіників, прикрасилося нещодавно ще однією чудовою спорудою — приміщенням школи-інтернату. Зараз тут навчається багато школярів з місцевого та сусідніх районів. В інтернаті вразкові умови для навчання і відпочинку шко-

лярів. Є добре обладнані майстерні, їдальня, присторій гуртожиток, який з'єднаний з учбовим корпусом критим переходом.

На знімку: головний вхід в учбовий корпус Заваллявської школи-інтернату.

Фото В. ШТЕЙНБЕРГА.

Тамара ДОЛЖЕНКО і Юзеф ТОЛЧИНСЬКИЙ — найсильніші

У СПОРТИВНОМУ залі факультету фізичного виховання Кіровоградського педінституту проходили обласні змагання із спортивної гімнастики. В перший день жінки і чоловіки змагалися по обов'язковій програмі. Після її виконання лідерство захопили майстер спорту Тамара Долженко і першорозрядник Едуард Орденко. На другий день Т. Долженко так і не поступилася лідерством. Коли закінчилася довільна програма, у неї було 71,85 бала. З цим результатом вона і завоювала звання чемпіонки області.

За Тамарою йшли Аня Насипайко і Людмила Мельникова. Обидві дівчини виступали за програмою майстрів. Високі результати домоглися спортсменки. Лише незначна кількість балів відділила їх від лідера. А в стрибках і в вільних вправах Аня Насипайко взагалі не мала собі рівних. Обох гімнасток чекає завітний рубіж майстра спорту — 72 бали.

Серед дівчат, які виступали по першому розряду, після обов'язкової програми, попередю йшла Галина Мальцева, але в

довільній програмі вона виступала невдало і поступилася першістю Світлані Бобровій.

Відбулася зміна лідерів при виконанні довільних вправ і серед чоловіків. Едуард Орденко зрівнявся на брусах. Його місце заступив майстер спорту Юзеф Толчинський, який і став абсолютним чемпіоном області.

Серед чоловіків, які виступали по першому розряду, переміг Т. Николаєвський.

Тренер збірної команди області із спортивної гімнастики Михайло Йосипович Гасман після закінчення змагань сказав:

— Як і слід було чекати, перемогли здобули лідери. Їх сума балів ще не зовсім висока: хотілося б досягти кращого. Дуже радий за Аню Насипайку і Едуарда Орденка, які стали серйозними конкурентами поруч з майстрами. Попереду — особисто-командна першість України, тож всі наші сили спрямовані на успішну підготовку до неї.

В. МАЛЬДОВ, наш позаштатний кореспондент.

як іменують їх юристи, Кіровоградський міськомкомсомолу. Скажемо прямо, не дуже-то часто зустрінеш тепер на вулицях, особливо на Кушівці, Балашівці, Новоолексіївці чи Новонекрасовці людей з кумачевими пов'язками.

За словами секретаря міськомкому т. Сокуренька, штаби дружинників для більшої оперативності створені тепер в шести мікрорайонах міста. Не буде перебільшенням, якщо скажемо, що вся допомога їм з боку міськомкому ЛКСМУ обмежилася загальними настановами. Немало юнаків і дівчат, які склали уявлення про роботу дружинників по детективній літературі, зіткнувшись з буденними, а іноді й нелегкими обов'язками, просто-напросто відійшли від дружини, і т. Сокуренько навіть про їх кількісний склад має приблизне уявлення. Чи не тому, бува, більшість порушників затримують, голловним чином, працівники міліції?

А де ж ваші комсомольські рейди, товариші з міськомкому комсомолу? Про них залишилися тільки добрі згадки.

У боротьбі з хуліганіями міськомкомсомолу використовує сатиричну газету «Крокодил іде по місту», що виставлена по вулиці Карла Маркса. Та тільки цей «Крокодил» чомусь не йде, а мляво повзе — по місяцю — півтора ви можете бачити у вітринах одні й ті ж, іноді не завжди дотепні, карикатури. Яка ж це оперативність? Хіба в місті не буває хуліганських вчинків? Чи не краще було, щоб про кожний з них вже наступного, чи, принаймні, через два дні знали всі трудящі? Такі ж сатиричні вітрини пора вже створити і в мікрорайонах міста. А про їх дійовість, на наш погляд, говорити не доводиться: не один дебошир після всенародного осміяння і осуду замислюється б над своєю подальшою поведінкою.

В. І. Ленін називав хуліганів нарівні з пройдисвітами і дармоїдами ворогами народу, ворогами соціалізму. Хуліганство — зло, несумісне з природою соціалістичного ладу, з моральним обличчям радянських людей. Глибше задумайтесь над цим, поки не пізно, ви, жалюгідні моральні виродки, що напідпитку витикаєтеся ввечері на наші світлі вулиці, стискаючи в кишенях ножі й кастети.

Вас, безвусих дебоширів, марнотратників життя, стає все менше і менше! І ніколи, ніде не сховає вас темнота ночі, не уникнути вам справедливого суду народу, суду громадськості.

Ми будемо найпрекрасніше, найгуманніше суспільство на землі. А в це суспільство, як говорив на XIII з'їзді комсомолу М. С. Хрущов «...хулігана ми в комунізм не візьмемо, доведеться з ним тут, у соціалізмі, розпрощатися».

Створимо ж нетерпиму обстановку навколо хуліганів. Нехай горить земля під їх ногами!

В. КРАМАРЕНКО.

ХТО БУДЕ кращим розповсюджувачем молодіжних видань?

750 на 1000

УСПІШНО йде передплата на періодичні видання в селі Богодарівці Добровеличківського району. Громадські розповсюджувачі преси з числа комсомольських активістів працюють на фермах, в польових бригадах, таборах механізаторів.

Велику роботу серед молоді проводять громадські уповноважені Олег Михальченко та ветеринарний фельдшер артілі імені

Леніна Меркурій Доценко. Разом з листоношами Л. Порсевою, Г. Чернеогою вони тільки на обласні газети охопили передплатою понад 1.440 чоловік.

На кожну тисячу населення в селі Богодарівці наступного року припаде по 750 газет та журналів.

С. МОРОЗ, начальник Богодарівської відділення зв'язку. Добровеличківський район.

ПЕРЕД ПІДНЯТТЯМ ЗАВІСИ

З АВТРА український музично-драматичний театр ім. М. Л. Кропивницького розпочинає свій 24-ий театральний сезон. В цей особливо знаменний рік, насичений великими подіями, весь радянський народ з любов'ю готується до XXII з'їзду Комуністичної партії Радянського Союзу, з'їзду, який затвердить Програму побудови комунізму.

В проєкті нової Програми відмічається, що «радянська література і мистецтво, пройняті оптимізмом і життєствердуючими комуністичними ідеями, відіграють велику ідейно-виховну роль, розвивають в радянській людині якості будівника нового світу. Вони покликані бути джерелом радіщів і натхнення для мільйонів людей, виражати їх волю, пошукати й думки, бути засобом їх ідейного збагачення і морального виховання».

Для успішного виконання такого завдання особливе значення має добре підібраний репертуар, основа-основа діяльності творчого колективу. Саме він допомагає митцям практично виконувати свою роль помічника партії в ідеологічних питаннях.

Нам приємно звітувати перед громадськістю міста, що театр ім. М. Л. Кропивницького має деякі зрушення по відбору та формуванню репертуару. Пріміром, якщо в нашому репертуарі у минулих роках було одна—дві радянських п'єси на рік, то вже в 1961 році, коли колектив театру почав конкретно виконувати свої зобов'язання в світлі рішень партії з ідеологічних питань, становище значно покращало. Протягом цього року ми показали глядачам такі цікаві твори радян-

ських авторів, як «Іркутська історія», «Квіти живі», «Над Дніпром» та інші.

Велику роботу проведено колективом цього літа по облужуванню трудівників колгоспів, радгоспів, новобудов та залізничників. Характерно: якщо в недалекому минулому з боку сільського глядача був попит на п'єси розважального жанру: «Сватання на Гончарівці», «Шумить Дніпро» та інші, то в цьому році це задовго до гастролей керівництво театру одержало чимало заявок від колгоспників з проханнями показати «Іркутську історію», «Острів Афродіти», «Квіти живі», «Над Дніпром». Ці запити ми з великою радістю задовольняли.

Практично виконуючи прийняті зобов'язання в світлі рішень січневих Пленумів ЦК КПРС та ЦК КП України, театр під час своїх літніх гастролей спланував роботу так, щоб побувати майже у всіх районах нашої області і в першу чергу обслужити трудівників віддалених місцевостей. За червень, липень та вересень своєї роботи на селі колектив дав 160 вистав, облуживши понад 64 тисячі глядачів. Причому, із загальної кількості вистав вісімнадцять поставлено на відкритому повітрі в повному художньому оформленні на спеціально обладнаній автосцені.

Перебуваючи в районах та селах області, колектив театру не скидав з рахунку своїх громадських зобов'язань: проводив багато творчих зустрічей з колгоспниками та робітниками заводів, семінари та консультації з журтками художньої самодіяльності, влаштував дев'ять шефських концертів на полі, в бригадах, на току.

На відзнаку знаменної дати, XXII з'їзду КПРС, колектив підготував нові радянські вистави: «Океан» О. Штейна та «Фараони» О. Коломійця. Крім того, ми взяли шефство над драматичним гуртком колгоспу імені Суворова Бобринецького району й допомогли сільським аматорам підготувати в подарунок XXII з'їзду КПРС виставу «Фараони».

На кінець 1961 року театр планує показати нашому глядачеві нові вистави — «Син віку» Купріянова, музичну комедію «Севастопольський вальс» Лістова та п'єсу-казку для дітей дошкільного та молодшого шкільного віку.

Відкриваючи свій новий театральний сезон, ми радо кажемо: ласкаво просимо, шановний глядачу, до нашої театру!

В. МЕЛЬНИКОВ, директор театру імені М. Л. Кропивницького.

Редактор П. МАРЧЕНКО.

В кінотеатрах МІСТА

Кінотеатр «Мир». Художній фільм «ПРАПОР КОВАЛЯ». Початок о 10 год. ранку, 12, 2, 4 год. дня, 6, 8, 10 год. вечора.

Кінотеатр «Хроніка». Документальний фільм «НАШ ДРУГ ІНДОНЕЗІЯ». Демонструється з 10 год. ранку до 9 год. вечора. Художній фільм «БАЛТИНСЬКЕ НЕБО» (2 серія). Початок о 9 год. 30 хв. вечора.

Кінотеатр імені Держинського. «В СТЕПАХ УКРАЇНИ». Початок о 10 год. ранку, 12, 2, 4 год. дня, 6, 8, 10 год. вечора. На літньому майданчику о 8 год. 30 хв. вечора.

м. КІРОВОГРАД, вул. ЛУНАЧАРСЬКОГО, 36. Телефони: редактора — 56-12, відповідального секретаря — 50-14, відділів — 50-24. Газета виходить у середу, п'ятницю і неділю.

«Молодой комунар» — орган Кіровоградського обласного комітету ЛКСМУ, г. Кіровоград.

Кіровоградська обласна друкарня ім. Г. М. Дмитрова Облданву, м. Кіровоград, вул. Луначарського, 36.

БК 00716.

Зам. № 6801. Т. 27.000.